

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ίωακεὶμ καὶ Ἀννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Πρὸς μεγαλυτέραν τιμὴν τῶν Ἅγίων Θεοπατόρων εἶναι δυνατὸν ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ νὰ γίνῃ εἴσοδος, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ νὰ φαλοῦν καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ δοξολογία μεγάλη.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει το χειρόγραφον φαλλομένην ἐν τοῖς Αποδείπνοις.

* * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Οἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱορός· Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

*Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς γ' καὶ προσόμοια τῶν Θεοπατόρων
γ'.*

Ἅχος Ἀπαθ

N Πα ε ε Ku զι i ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Ku v զι i i ε Ku զι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σον μου Ku v v

v զι i i i ε

K Πα α τεν θυν θη τω η η η προ ο ο σε εν χη η

μου ρ ως θυ μι i α α μα α ε νω ω ω πι

o o o ον σου ε ε παρ σι iς των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε σπε ε ε զι i νη η η ει

σα κου σον μου Ku v v v զι i i i ε

H Πα ου Ku զι ε φυ λα κην τω στο μα τι i μου και

θυ ν ραν πε զι ο χης πε զι τα χει λη μου

M Πα η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις
Σ^{Πα} υν αν θρωποιερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
 και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων
Π^{Πα} αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
 φα λη ην μ⁸
Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σεν χη μουενταιςεν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων
Α^{Πα} κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
 σαν ω σει πα χος γης ερ ορ γη ε πι της γης δι ε σκορ
 πι σθητα ο στα αυτων παρατον Α αδην
Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
 οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
 μου

Φ Πα
 υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
Π μι αν
Π Μ Πα
 ε σου ουνται εν α μφι βλη στρωαυ των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γωω ε ως αν πα
Θ Πε ελ θω
Φ Πα
 ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη μου
 προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
E Πα
 κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν
 μου ΔΔ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω Δ
E Πα
 ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ ε εγνωστας τρι βους μου
E Πα
 ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δαμοι
K Πα
 α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
 βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
 ζη τω ωντηνψυ χη ηνμουν

E ^{Πα} κε ε κραξαπρος σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
 ει η ελ πις μου με ρις μουει εν γη ζω ωντων

Π ^{Πα} ρο ο σχεσπρος την δε η σι ινμουν ο τι ε τα πει
 νω θηνσφοδρα

P ^{Πα} ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε
 κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

E ^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
 ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

E ^{Πα} με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
 τα ποδωςμοι

E ^{Πα} ^M κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ε ει σα κουσοντηςφω νη ηςμουν

Γ ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σουπρο σε χον τα εις την
 φω νηντηςδε η σε ω ωςμουν

Ίδιόμελα τῆς ἑορτῆς.
Ἡχος πλ. β'. Σεργίου.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται

Διάθεση στίχου α'

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Πατέρας

Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ροις θρο ο νοις ε πα
να παν ο ο με νο ος Θε ε ε ος θρονον α γι

Κεράση

ο ο ον ε πι ι γης ε αν τω προ ο ο η τοι οι
μαα α α α σεν ο στε ρε ω ω σας εν σο φι

Διάθεση στίχου β'

ι ι ι α τχς 8 8 ρα α α α νχς 8 ρα νο ο ο

Πατέρας

ο ον ε εμ ψυ ν ν χον εν φι λαν θρω πι α
κα α α τε σκε εν α α α α σεν εξ α κα αρ

Διάθεση στίχου γαρ

πχ 8 8 γααρ δι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα

Πατέρας

στη η σε εν η η μιν την Μη τε ε ε ρα α α α αν

Διάθεση στίχου ο των

τχ 8 ο των θαν μα σι ω ων Θε ε ος και των α

Πατέρας

νελ πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πις Κν δι ι

Πατέρας

ε δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.

ύπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου Δ
Φ

ε πι ι ι τον Ku ν φι ι ι ον Π

A Πα ν τη η H με φα α α Ku ν φι ι ι 8

α γαλ λι α α σθε ε λα α α οι Π ι δ8 γαρ

τ8 φω τος ο νυ νμ φων και η βιβ λος τ8 λο γ8 8 της

ζω ω ης εκ γα στρος προ ο ο ε λη η λυ ν ν ν

θε Π και η κα τα A να το λας πν λη α πο κν

ν ν η η θει ει ει σα προ σμε νει την ει ει σο ο

δον τ8 I ε ε φε ε ως τ8 8 με γα α α α α

λ8 Π μο νη και μο νον ει σα γ8 8 σα α χρι ι

στον Δ εις την οι οι οι κ8 8 με ε ε νην προς σω τη

φι αν τω ανψυχω ω αν η η η η μων Π

Στίχ. γ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας Δ ελ πι σα τω I σφα ηλ ε πι ι ι τον Ku
ν φι ι ι ον Π

E Πα ι και θει ω β8 λη μα α τι πε φι φα νεις

στει φαι γν ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η η η σαν
 αλ λα παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε
 ε εν νη η θε ε εν των θε ο πρε πω ω ω ως υ
 πε ε ρε ε λα α α αμ ψεν ο τι και εξ α α γο
 ο ν8 πα ρα α δο ο ο ξωστε χθει σα μη η τρος ε τε κεν
 εν σαρ κι των α πα α α αν τω ων Θε ε ε
 ον Δι ρυ περ φυ σιν ε εξ α σπο ο ρ8 8 γα α
 α στρος η μο ο ο νη η πν υ υ λη τ8 μο
 νο γε ν8ς Υι 8 τ8 Θε ε 8 η η η ην δι
 ι ε ε ελ θων κε κλει σμενην δι ι ι ε φυ υ
 λα α α α ξε και παν τα σο φως οι οι οι
 κο ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι οι οι δε
 εν α α αν τος πα σι τοις αν θρω ω ποις σω τη ρι αν
 α απειργα α α σαα α α το

Στιχηρὰ προσόμοια

Τῶν Θεοπατόρων

Ὕχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. δ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ἀσματικῶς ὡς φιλέορτοι, καὶ πιστῶς ἔορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἱωακεὶμ καὶ Ἀννης, τῆς σεπτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθένον ἄγνήν· διό περ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ ἀείζων οἰκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εὔφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων, Ἱωακεὶμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἀννης πανηγυρίζουσα· χαρὰν γὰρ προεξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Στίχ. ζ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Αγάλλεται σήμερον, Ἀννα σκιρτῶσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, τυχοῦσα ἐφέσεως, ἦς περ ἐπεπόθει, πάλαι εὔτεκνίας· ἐπαγγελίας γὰρ καρπόν, καὶ εὐλογίας θεῖον ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α'.

Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἡχος πλ. α'

Δ ο ξα Πα τροι και γι ω **Δ**και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι π

K αι νν ν ν ν νν και α α ει **υ** και εις τς
αι αι ω ω ω νας **δ**των αι ω ω νων α α α μην π

Ω πα **υ** ω μα κα ρι ι α δυ ν ν ν ας π ν

Κε μεις παν τω αν γεν νη το ο ρων υ υ πε ρη η ηρ
 Πα θη η η τε ρ ο τι την της κτι σε ε ω ως πα α
 Δ Ρ σης υ πε ρε ε χου ου σαν ε ε βλα στη η η
 Κε η σα α α α τε ρ ο ον τως μα α κα ρι ι ος ει
 Ι ω ω α α κειμ ρ οι α αν της παι αι
 δος χρη η μα τι ι ι ι ι σα ας πα α α
 Τηρ ρ μα κα ρι ι α η μη η τρα σου ου Α α α
 α αν να ρ ο τι την Μη τε ε ρα α της ζω ω ης Δ Ρ
 Κε η μω αν ε βλα α στη η η σε ρ μα κα ρι ι οι
 Οι μα στοι οι Οις ε θη η η λα α α α σας ρ
 Δι Πα την γα λα κτο τρο φη σα α σαν τον τρε φο ο ον τα πα
 α α α α σα αν πνο ο ο ην ρ ον δυ σω πειν
 Υ μας παμ μα κα α ρι στοι οι οι αι τον ον ου ου
 Πα με ε ε ε θα ρ ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα ας
 η μω ω ω ω ω ων ρ

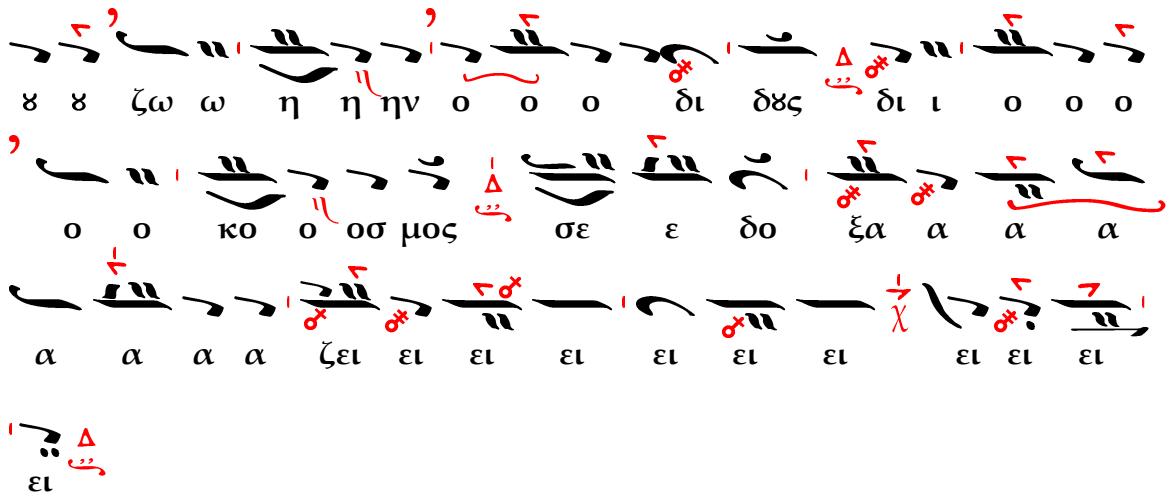
Είσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γείόν, * καὶ ἀγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γείτε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι θ

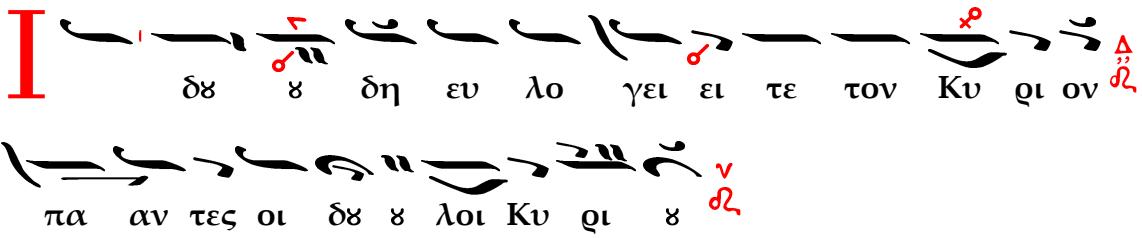
Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

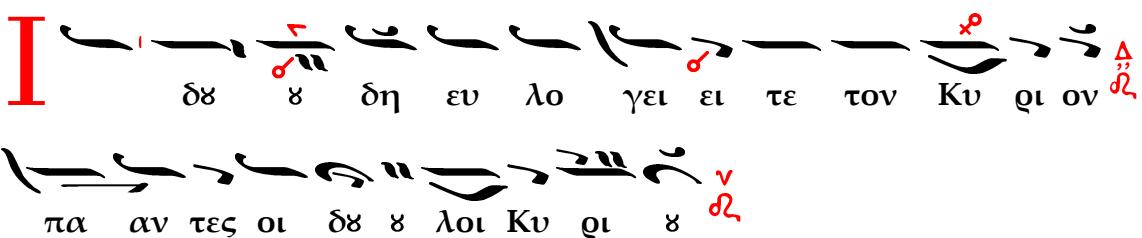
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἄγιος Παῦλος Νη 2

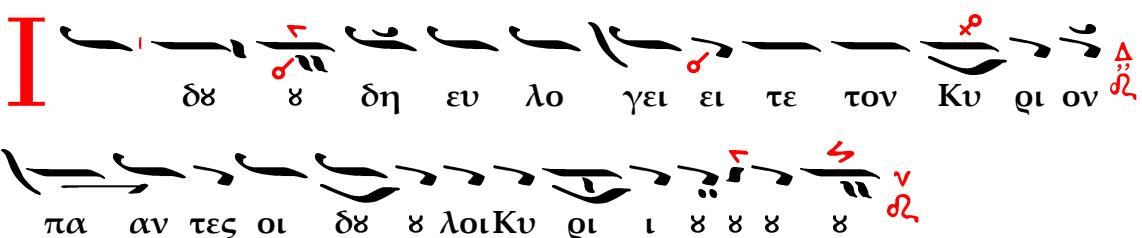
Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αν λαις οι οι κατετελέσθε

Θε ου ημων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια

καὶ εν λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος Λιθός

Kυνοὶ οἱ εἰσακούσαντες
κεκραγεῖναι με προσαντον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

Kυνοὶ οἱ εἰσακούσαντες
κεκραγεῖναι με προσαντον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸν κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε

Kυνοὶ οἱ εἰσακούσαντες
κεκραγεῖναι με προσαντον

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Παφός

Tοελεοὶ σὺ Κύριε κατὰ διῶξει με
πασαταση μεραστηζωης με

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον Δ
δὲ

χλόης Δ
δὲ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 π
q

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ
οὐ Δ
φοβηθήσομαι κακά Δ
δὲ ο τι συ ν μετ ε μ8 8 8 ει Δ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαςτας η με ραςτηςζω η ης μ8 8 π
q

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος πάρα Kε φ

Oυτοῦ θεοῦ οντοτητὸν μετανοήσοντες
Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν
και εν τη δυνα μει σ8 κρινειςμε π
u

Στίχ. α'. Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου π
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τ8 στο μα τοςμ8 π
u

Oυτοῦ θεοῦ οντοτητὸν μετανοήσοντες
Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν
και εν τη δυνα μει σ8 κρινειςμε π
u

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι **καὶ** **οὐ** **χειρὶ** **Kυριος**

αν τι ληπτωδ της ψυχης με

O Θεος εν τω ο νομα μα τι ση σω σον με ν

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἄλλοι δέ τις οὐδὲν πάτερ οὐδὲ μητήρ
παῖδες οὐδὲ σύζυγος οὐδὲ πόλις.

H βο η θει α μχ πα ρα Kv οι ι ι

γένεσις τοῦ πολιτεύματος οὐκ εἰπεὶ τοῦ σαντος τον γα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη Δ ο θεν η ξει

בְּθֵאָמָּה אֶתְּנָאָמָּה בְּθֵאָמָּה אֶתְּנָאָמָּה

H βο η θει α α μθ πα ρα Kv οι ι ι

τοις ποιησαντος τον γρανον και την γην ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυ λα ξει

την ψυχην σ8 o Ku φι os

H βο η θει α μ& πα ρα Κν ρι ι 8 ζ' τ& ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος γνί Γα φ

O Γα Νη ω
Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δλ το ε λε
Γα
ο ος σ8 προ φθα α σει με η
Στίχος α'. Χ E ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε
Νη
ος Δλ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λν
Μ
τρω σαι αι με η
Γα Νη ω
O Γα Νη ω
Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δλ το ε λε
Γα
ο ος σ8 προ φθα α σει με η
Στίχος β'. Χ Pν σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
Νη
α νο μι αν Δλ και εξ αν Γα δρων αι μα των σω σον
με η
με η
O Γα Νη ω
Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δλ το ε λε ο
ος σ8 προ φθα σει με ε ε ε η

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

* * *

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἔπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερὸς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Οἱερὸς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱερὸς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Άμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ίωακείμ καὶ ἡ Ἀννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἵς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς δύζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή· τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυΐδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται· ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἀννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἡ πρώην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾶ· καὶ ἐξ ὀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἄγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ὅρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὕχος πλ. δ'.

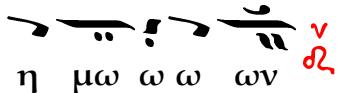
Ὕχος πλ. Νη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και Α γι ω
Πνε ε ε εν μα α α α τι ^v _{δ2}

Κ αι νν υν και α α ει ^β _χ και εις τ8ς αι αι ω
ω ω νας ^ε _χ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^v _{δ2}

Ο ι εξ α καρ πων λα α γο ο νων ^ε _χ ρα βδον α
α γι ι ι α αν ^{Nη} _{δ2} την Θε ο το ο κον βλα στη η η

η η σα α α αν τες εξ ης η σω τη η φι ι α
 τω ω κο ο σμω ρ α νε τει λε χρι στο ος ο ο Θε ε
 ος ρ Δι ζευ γος το ο α μω μο ov η ξυ νω Nη
 οι ις η α α γι ι α I ι ι ι ω ω α κειμ
 και αι αι A α α αν να ευ ου ου τοι οι με ε τα στα
 α αν τε ες προς ου φα νι ι ι ι ι ου ους
 σκη η η νας ευ συν τη αν τω ων θυ γα α τρι ν
 πε φα χρα αν τω Πα αρ θε ε νω ρ μετ αγ γε ε λω
 ων χο ρ ε εν ου ου ου ου σιν Δι v περ του κο Nη
 ο σμου πρε ε σβει αν ποι ου ου ου με ε ε ε νοι ρ
 ου ους και η η μει εις συ νε ελ θο ον τες ρ εν σε
 βω ως α νυμνην τες λε ε ε ε γο ο ο ο μεν ρ
 οι δι α της Θε ο παι αι δος και πα να α γνου
 Ma α φι ι ας προ πα το ο φες χρι ι στου ου χρη
 μα τι ι ι σα α α αν τες πρε σβε ε ε εν Δι
 σα α α α τε υ περ των ψυ χω ω ω ω ων η η η

Δι Νη

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄντος σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρίς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἀγίων.

Ἔχος Δι Θ

Tων δι και αι αι ων Θε ο πα το ρωνσ8 Κυ ν ρι
 ε ^Δ την μνη μην ε ε ορ τα α ζοντες ^Θ δι αυ των σε δυ
 σω π8 8 μεν ^Δ σω σονταςψ χα α ας η μων ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἄχος δὲ Διθοῖ

Hγεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι τ ο ο ov

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ἱερεὺς·

Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (*ἢ μονῇ*) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Οἱ ιερεῖς. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἀναγνώστης. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱ ιερεὺς. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἀναγνώστης. Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Οἱ ιερεύς. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ λαός. Ἀμήν.